

които нематъ свойство непогрѣшности.

Послѣдното това дѣло тѣзи църкви толко съ по много не могѫтъ да оспорятъ, колкото тѣ допуснахѫ различни толкованія върху най основнытѣ истинни на христіанскаѧ вѣрѫ, а еще и днесъ представляватъ зрелище на едно поразително разномыслie.

Всичкытѣ Западни църкви, отъ деветайтѣ до шестнадесетай вѣкъ, сѫ исповѣдували римското ученіе, при всичко че днесъ тѣ противомыслиятъ една на другѫ ; слѣдователно, тия и не могѫтъ да утвърдятъ, че сѫ имали *едно и непреривно сѫществуваніе*. Богоот-